

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 97.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789872096/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

kommen Sikkerhed kunde opgive, om det var paa Gammeltorv eller Kongens Nytorv at hans Søn boede.

Troer De saa ikke, det var bedst, De gik hjem med mig? spurgte Vilhelm.

Jo, saa min Sjæl gjør jeg saa; kom lad os skynde os. Jeg trænger forbandet til en Dram, og saavidt jeg kan mærke regner det nok saa smaat.

Ganske smaat, sagde Vilhelm, og rystede sig. Det øste ned. De fik hinanden under Armen og naede snart, skjøndt med temmelig usikre Skridt, til Vilhelms Hjem, hvor Felix tog Afsked.

Veiret havde kjølet det Vilde i hans Blod, hans Lyst til Spectakel og Fenstereinschlagen havde lagt sig, og givet Plads for mere erotiske Følelser, der yttrede sig ved, at han lagde Veien om forbi det Huus, hvor Fru St. Clair boede. Her standsede han, og nød al den Salighed, som Synet af de Mure, indenfor hvilke vore Tankers Gjenstand sover, som bekendt er istand til at skjænke ungdommelige Elskere.

Indenfor, blot et Minut, udbrød han halvhøit i sin Henrykkelse, og jeg var det lykkeligste Menneske paa Jorden.

Vi beklage meget ikke at være beæret med et intimere Bekjendskab til *le diable boiteux*, thi da skulde vi have bedet ham vise os, hvor-mangen Ægteemand, der maaskee Aaret forveien havde gjort lignende erotiske Pilgrimsfarter, nu laae og misundte den, der kunde være udenfor de Mure, bag hvilke hans Ægtehalvdeel sov den Retfærdiges Søvn, i rolig Bevidsthed, at have gjort sin sværmende Elsker til det lykkeligste Menneske paa Jorden.

Det var ikke uden betydelige Vanskeligheder, at det lykkedes Vilhelm at faae Capitainen op ad Trapperne; thi foruden de naturlige Vanskeligheder som en Trappe i en mørk Nat frembyder for den, der kommer hjem med et Skab, knyttede sig endnu her den Omstændighed til, at Capitainens letbevægelige Aand begyndte at interessere sig stærkt for det smukke Kjø, saa det forekom ham som en uomgængelig Nødvendighed at anstille grundige Undersøgelser i den Retning i de forskjellige Etager, de passerede. Og da de endelig vare i Vilhelms Værelse, syntes det Vanskeligste at være tilbage; thi Capitainen erklærede under frygtelige Eder, at han ikke vilde gaae iseng, men derimod have noget at drikke og saa ud igjen, helst paa en Dandsebod. Vilhelm lod sig imidlertid ikke anfægte deraf; han snak-